

LEHETNÉK

Vörösmarty Mihállyal felül az árban

*Lehetnék a félrevezetett,
a megcsalt, a megalázott,
a gyöngeségre ítélt,
az örökre bemocskolt,
az átmosott agyú töltelék,
hipózott vérű senkiházi,
a csoszogva bólogató,
üres tekintetű, emlékeit
feledő semmirekellő,
az élni-hagyott, lelassult,
büdös-egyenruhás áruló,
szarházi barátok kapcája,
júdások nyomába járó,
jó szóra hittelen vacogó,
a kérdést is feledő néma...*

*De nem lehet!
De nem leszek!*

*Amíg csak érezhetem
tenyeremben keze melegét,
ágyam szélére ül éjszakánként,
hallgatja imámat,
békít, biztat, bátorít
parancsol, hogy soha el ne hagyjam,
s erőt ad, hogy maradjak élő fa,
virágot bontó, irányt mutató,
erős törzsű, hajlíthatatlan,*

*ágain gyermekhintával,
levelein a megcsillanó fények
üzenetével, élni csak így érdemes,
az örök fényben – rendületlenül*

*Mert megittuk az árát
elszántságunknak; bőszsen
huzatjuk a cigánnyal:
hogy lánggal égünk, ha kell,
akár kenyéren és vízen.
Az nem lehet, hogy hiába...!
Hogy úgy hajlongjunk, ahogy
más húzza, de lehet,
hogy a nyéki szél ne
sóhajokat hozzon, inkább
szózatot, s az árban akár
a nagyvilággal szemben is
mind, mindig felül,
Boldogasszony Anyánk
kezével vállunkon,
ölelve egymást, érte
vele és Veled menjünk,

ne verjen Sors keze!*